12. ΑΝΤΙΑΝΕΙΡΑΝ, τὴν ἐναντιουμένην ἀνδράσιν, πολεμικήν· ἢ τὴν ἀπό τινος ἀντιανείρας, δεσποίνης ἀμαζόνων, καθέλκουσαν τὴν τοῦ γένους σειράν· ἢ ὅτι αἱ ἀμαζόνες ἀντὶ τῶν ἰδίοις ἀνδράσιν τὴν οἴκησιν ἔχουσιν. ἑκατέρωθεν γὰρ τοῦ θερμώδοντος ποταμοῦ ἐναντίαν ἀλλήλοις οἰκοῦσιν· ἢ ὅτι ἐναντίαι, καὶ ἐχθραί, τοῖς ἰδίοις ἄρρεσι βρέφεσιν. ἀναιροῦσι γὰρ αὐτὰ πλὴν ὀλίγων, τὰ δὲ θήλεα περισώζουσιν, ὥσπερ πρότερον οἱ ῥωμαῖοι τὰ ἐκείνοις ἐναντία ἐποίουν.

1 καὶ ἐξ ὅτου. 2. ἴσ. τρωσὶν ἐστί. 3. ~~[illegible]~~ καὶ ἀντίαι τοῖς ἰδίοις. 4. ἴσ. αὐτὰ πλὴν ὀλίγων.

Etym. hac voce, & docti ad Virgil. Aen. I. 497. Scholia minora ad Iliad. γ. 189. ubi ultima ἀντιάνειραι, αἱ ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν.

conf. Eustath. ad Dion. Περιηγ. v. 652 et 820. p. m. 105. seq. et 230. seq. Hinc Scythice, αἰορπατα, interpr. ἀνδροκτόνοι. Herod. lib. IV.

Φράζεο δ' αἰακίδαο πόλεμον δακρυόεντα·
εὐρύπυλόν τε ἄειδε, καὶ υἱέα αἰακίδαο,
μαντείας θ' ἑλένου, καὶ ἀλεξάνδροιο φονῆα·
εἰπὲ δὲ καὶ πτολίπορθον ἐπειοῦ δούρειον ἵππον,
εἰς ὅκεν ἤϊστωσε πελώρια τείχεα τροίης.
ταῦτά μοι, εὐρυπατέρεια, διὸς τέκος, ἔννεπε, μοῦσα.

* excidit πάνυ, vel simile. ∂ καὶ φονῆα. ε. ~~[illegible]~~ δούρειον in scholiis.

14. ΑΙΑΚΙΔΑΟ· τοῦ τοῦ ἀχιλλέως παππου.... αἰακοῦ γὰρ καὶ ἐνδηΐδος, τῆς σκίρωνος θυγατρός, τελαμὼν καὶ πηλεύς, πηλέως δὲ καὶ θέτιδος ἀχιλλεύς. αἰακίδαο, ἰωνικῶς. αἰακίδεω, ἀττικῶς. ~~αἰακίδεω~~ αἰολικῶς. οὗτοι ~~[illegible]~~ γὰρ οὕτω τὰς εἰς ου ληγούσας ἐκφέρουσι γενικάς.

Apollod. lib. III, p. 185. Tzetza ad Lycophr. v. 175. Schol. Pind. ad Nem. ε. 12. Ms. ora: καὶ Χείρωνος.
Potius βοιωτικῶς, quam ἰωνικῶς. Etym. voce ἀνεψιός, Eustath: ad Od. α, alii.

γρ. ου

15. ΕΥΡΥΠΥΛΟΝ. οὗτος ὁ εὐρύπυλος μυσῶν τῶν περὶ τροίαν ἦν βασιλεύς, υἱὸς τηλέφου καὶ ἱέρας. μετὰ δὲ θάνατον ἀχιλλέως σύμμαχος ἐλθὼν τοῖς τρωσίν, ὑπὸ νεοπτολέμου ἀναιρεῖται.

Schol. minor ex Acusilao ad Hom. Od. λ. 519. sed ibi ἀστυόχης filius vocatur, non ἱέρας. ita enim scribendum.

16. ΜΑΝΤΕΙΑΣ Θ' ΕΛΕΝΟΥ. ὁ ἕλενος υἱὸς ἦν τοῦ πριάμου, μάντις τὴν τέχνην. οὗτος, ἢ μόνος τοῖς ἕλλησιν ἐπελθών, ἢ παρὰ ὀδυσσέως καταληφθείς, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν τῆς τροίας ἅλωσιν, ὅτι καὶ ὁ φιλοκτήτης μετὰ τῶν ἡρακλέους τόξων ~~ἀχθῆ~~ ἐκ λήμνου ἀχθῇ, καὶ τὰ ὀστᾶ πέλοπος ἐκ τῆς ἤλιδος, καὶ ὁ ἀχιλλέως υἱός, νεοπτόλεμος, ἀπὸ σκύρου.

ὑπόθεσις Philoctetae Sophoclis.
vid. Sch. Eurip. ad Andr. p. 560.

ΦΟΝΗΑ. φονέα. καὶ ὅλα τὸ ε εἰς η τρέπει. ἰωνικῶς.

Eustath. ad Od. N. 99.

17. ΔΟΥΡΕΟΝ ΙΠΠΟΝ. καὶ ταῦτα ἰωνικὴ συστολὴ τοῦ μακροῦ εἰς βραχὺ, τὸ ε. τὰς δὲ ἱστορίας πάσας ταύτας προϊόντες ~~[illegible]~~ λίαν ἀκριβῶς μαθήσεσθε.

Forte δούριον leg. et mox, τὸ ι. Aristoph. in ὄρνισιν, ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ δούριος. Tamen et ibi δούρειος legit Suidas, in ~~[illegible]~~ δούρειος ἵππος.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346492408/7